

De stad ademt in wat wij uitademen, laat het in hemelsnaam liefde zijn. (Italo Calvino)

Het Poëziebosnetwerk in Brugge & Ommeland, Poëziebosbeweging tussen tuin & wereld nodigt U uit naar het Lappersfortbos op 4 mei 2014 om 14u30

Bosplussers & Natuurpunters & JNM'ers en politici van goede wil kom op 4 mei 2014 naar het Lappersfortbos ? Geef een teken van leven met je aanwezigheid !

Kom op 4 mei 2014 naar het Lappersfortbos. Er is nu conceptnota 31.01.14 ' plan van aanpak ruimtelijk bedreigde bossen ' Vlaamse regering bekend. Blij dat onze bosminister woord houdt <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=29846> ondanks verlies. We zien het als een eerste positieve stap voor de zonevreemde bossen. De lente-wandeling in het Lappersfort Poëziebos is op zondag 4 mei 2014 om 14u30 met als thema ' Poëzie & politiek voor de zonevreemde bossen ' met oa. kabinet Schauvliege (ov.), Bert de Somviele van Bos+ & vlaamse politici van goede wil over de stand van zaken in de ruimtelijk bedreigde bossen. We blijven hopen op veel dialoog in ademruimteproces voor Vlaanderen. www.poeziebos.be www.bosplus.be www.natuurenbos.be/lappersfortbos www.kantenstad.blogspot.be <http://www.poeziebos.be/Boswandelingen/Auxarbrescitoyens.aspx>

Meer wandelingen in het Lappersfort Poëziebos ?

zaterdag 30 augustus 2014 : nacht van de Lappersfortvleermuis, 20u30 * week van het bos **zondag 19 oktober 2014** om 14u30 & Poëzieweek : **zondag 25 januari 2015** 14u30. Telkens met stadsdichteres Brugge Lies Van Gasse & boswachter Koen. Meer info 050/390957 Plaats van verzamelen : Lappersfortbos, ANB-bord hoek Ten Briele/Vaardijkstraat, 8200 Brugge. Toegang gratis. www.poeziebos.be

<http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> www.poeziebos.be <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> www.natuurenbos.be/lappersfortbos www.bosplus.be Bij regen paraplu & laarzen

<http://www.deverenigdeverenigingen.be/themas/item/487-participatiewijzer-voor-brugge-2013> www.poeziebos.be <http://www.poeziebos.be/Home/Participatie.aspx>

Uit onze visietekst 2011. A sense of belonging... op zoek naar de nieuwe stad. We geloven en hopen dat de geschiedenis in kleine stapjes vooruitgaat en voelen ons speciaal verbonden met de bomen, de dieren, de natuur van de brede Lappersfortomgeving van Steenbrugge tot Moerbrugge en het Kanaaleiland/Stationsomgeving De Groene Poort. Natuurlijk ook met de groene gordel van Brugge & Ommeland en de bomen overal ter wereld. Meer dan 9 jaar lang waren wij www.ggf.be afgevaardigden van grond & water, licht & lucht, planten & dieren, bos & ademruimte, milieu & erfgoed in onze Unesco werelderfgoedstad. En van de mensen die daarmee leven en daarvan afhankelijk zijn. Wij allemaal dus. Met vallen en opstaan en ondanks verlies hebben we heel wat bereikt. Wij voelen ons vol overgave en verzet verbonden met vele burgeractie- groepen in Vlaanderen en bewonersgroepen in eigen stad alsook met politici van goede wil. De geschiedenis kunnen wij niet herhalen. Onze steen is verlegd. De zaadjes van hoop & geloof zijn gezaaid. Nu af en toe liefde en water blijven geven. <http://www.poeziebos.be/Home/Wiezijnwij.aspx>

Komt, mijn vrienden. Een nieuwe wereld wacht. Tot achter de zonsondergang wil ik varen. Al is de oude kracht niet meer, die hemel en aarde verzette, we zijn wat we zijn : ons hart verlangt naar grootse daden. Tijd verzwakt ons, wilskracht versterkt ons om te streven, te zoeken, te vinden en niet te wijken. (Lord Tennyson, in 'Dead Poets Society' inspiratie bosdichters)

BOOMFEESTDAG

[Boomfeestdag](#)

[Bekijk hier foto Hugo Clauspad ingewandeld in Lappersfort Poëziebos 06/07/2008 In bos wandelen met flarden Claus in ons hoofd, perstekst](#) Hierna poëzie die voor zichzelf spreekt.

Poëzie is een daad (met dank aan Remco Campert)

Poëzie is een daad
van bevestiging. Ik bevestig
dat ik leef, dat ik niet alleen leef.

Poëzie is een toekomst, denken
aan de volgende week, aan een ander land,
aan jou als je oud bent.

Poëzie is mijn adem, beweegt
mijn voeten, aarzelend soms,
over de aarde die daarom vraagt.

Voltaire had pokken, maar
genas zichzelf door o.a. te drinken
120 liter limonade: dat is poëzie.

Of neem de branding. Stukgeslagen
op de rotsen is zij niet werkelijk verslagen,
maar herneemt zich en is daarin poëzie.

Elk woord dat wordt geschreven
is een aanslag op de ouderdom.
Tenslotte wint de dood, jazeker,

maar de dood is slechts de stilte in de zaal
nadat het laatste woord geklonken heeft.
De dood is een ontroering.

Komt, mijn vrienden. Een nieuwe wereld wacht. Tot achter de zonsondergang wil ik varen. Al is de oude kracht niet meer, die hemel en aarde verzette, we zijn wat we zijn : ons hart verlangt naar grootse daden. Tijd verzwakt ons, wilskracht versterkt ons om te streven, te zoeken, te vinden en niet te wijken. (Lord Tennyson, in 'Dead Poets Society' inspiratie bosdichters)

Verzet begint niet met grote woorden

Verzet begint niet met grote woorden
maar met kleine daden
zoals storm met zacht geritsel in de tuin
of de kat die de kolder in zijn kop krijgt
zoals brede rivieren
met een kleine bron
verscholen in het woud
zoals een vuurzee
met dezelfde lucifer
die een sigaret aansteekt
zoals liefde met een blik
een aanraking iets dat je opvalt in een stem
jezelf een vraag stellen
daarmee begint verzet
en dan die vraag aan een ander stellen Remco Campert (dank voor inspiratie !)

Ton Lemaire : laten we zacht zijn

Een wijze heeft geschreven:
Laten we zacht zijn
want het leven is pijn
onduldbaar en ondraaglijk

we hoeven niets toe te voegen
door slagtanden te vijlen
zodat ze scherper zijn: het botte
zwijgen, het bitse woord

milder zullen we spreken
en toegeeflijk de poorten
openen, de brug neerlaten
van onze burcht

want we zijn door ijswater
omgeven, onze trots staat
op een rots: meedogenloos
en oninneembaar

laten we ons bekwamen
in het tedere gebaar:
de vreemde ontvangen
als een gast en onze weelde
delen want geloof me
deze weelde op je eentje dragen
is een beproeving en een last. Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society

(Dit gedicht verwijst naar 'De Tederheid' van Ton Lemaire dat rond 1970 erg populair was. Een trotse burcht op een rots, omgeven door ijswater; maar er is een mild neergelaten brug, een toegeeflijk open poort... een teder gebaar, waardoor het alleen zijn niet meer alleen zijn is, maar twee zijn in eenheid. Een ingenomen burcht door gasten is geen ingenomen burcht, maar een gastenverblijf, met gasten die delen in de weelde van de gastheer. En de gastheer wordt een heer net daardoor, een seigneur als in oude tijden, te midden van landerijen en boerenverblijven, waarin de heer de aarde bevrucht met zijn weldaden, en het volk zijn heer op handen draagt als een wieg, een wieg van handen die niet laten vallen. Zo zijn zachtheid en tederheid de zekerste burcht.)

Komt, mijn vrienden. Een nieuwe wereld wacht. Tot achter de zonsondergang wil ik varen. Al is de oude kracht niet meer, die hemel en aarde verzette, we zijn wat we zijn : ons hart verlangt naar grootse daden. Tijd verzwakt ons, wilskracht versterkt ons om te streven, te zoeken, te vinden en niet te wijken. (Lord Tennyson, in 'Dead Poets Society' inspiratie bosdichters)